

kuidas poeg ei julgend üle tulla, pealegi Siimona teelu pärast. Seepärast karjus ta suurelise healega: „Tule ruttu üle! ega sild so all ära ei lagune. Jumal teab, mis see wana tülitseja sulle veel hakkab ette lorisema. Tule üle!“

Pois jooksis silla peale. — Pank panga järele löiwad hirmsa mürtjamistega vastu tõikawat silda. — — Veel üks mürts; juba hakkas sild wamma. — — Veel üks. — — Seal tuktus sild mürtjal alla jõe ja pois ka ühtlase. Ta isa jooksis nüüd ka silla otsa, karjus ja mõiras hirmu ja ahastuse pärast kui lastud karu — aga mis see aitas! Wana Siimon karjus ja hädades omalt poolt. Hirmsas surma hädas ja kartuses hulus ja karjus pois jões, kus ta ühest jääpankadest pooltemurtud silla palgist, mis lõhutud silla ja sinna taha kogunud jääpankade wahela teist otsapidi oli pidama jäänud ja iga filmapiist ähwardas langeda weewoog teda alla hirmsa hukatuse hauda jääpankade wahela purnetada kistuda. — Ehk küll pois karjus ja appi hüüdis, kes wõis seal aidata?! Ilma nõuta jooksis isa kaldal edasi ja tagasi, trampis jalgu vastu maad, karjus ja ringutas käsi omas suures ahastuses. Kuidas wõis ta loota, et see waene kalamees, kellele ta kord nii suurt ülekohut teinud, seda õnnetumat wõtaks peasta?

Aga enuäe! wana hõbewalge peaga Siimon largas südamikult oma paati ja sõudis kõigest jõust kangest woolawast weest ja jääpankadest läbi silla pallide wahela, kistus poisi kangest weewirust wälja ja tõi õnnelikult isa kätte kaldale.

„Siin annan ma sulle sinu poja tagasi,“ ütles tema nii lahke ja armsa healega, et isegi kiskja hunt see läbi oleks wõinud taltjaks jääda; „waata, tema on priist ja terve, muud kui aga veel natuke ehmatanud.“

Hindrek ei julgend häbi pärast filmigi ülestõsta ja seisis sõnalausumata auusa wanake ees.

„Anna mulle andeks, wahwa õiglase wanamees!“ ütles ta wiimaks liigutatud südame ja healega ja pisarad tungisiwad filmist wälja, mis otsegu tahtmata tema koreda palgede peale langesiwad; „anna mulle andeks seda suurt ülekohut, mis ma sulle teinud!“

„Mis ma pean sulle andeksandma?“ küsis Siimon sõbralikult. „Eks ma ole sulle küll juba kättemaksnud?“

„Heategemine on siis sinu kättemaksmine olnud, selle eest, mis sa minu poolt kurja kannatanud, aumäärt wanake? — — — Jumal! las õiglase nõnda kättemaksab?“

Eugeja, mis sa arwad sest loust?